

Мати Темрява

Zwyntar

Накрива-накриває з неба небокраю
І водночас зникають сенси і слова
Дай мені заруку і візьми за руку
Зупини мої рухи, Мамо Темрява

Це неначе змова, моя пам'ять знову
Як тугі окови. Як рядно старе
Уночі щось кличе, на гори-горищі
У долоні обличчя лагідно бере

І краю їй немає
Та вона жива є
Хто тебе сховає?
Мати Темрява!
Від печалі й болю
Від лихої долі
Від неволі й волі
Мати Темрява
Ти мовчала й учила, та завинив чим я
Що перед очима – спалена трава
Пам'ятаю єдине, як у темну годину
Знову бачу – один одного вбива
Небо не втримати. Вибухають гармати
Наді мною схиляється мати
Мати Темрява
Мати Темрява
Мати Темрява!

На початку – вона, у фіналі вона
Нескінченна й темна, незліченна, тотемна
Що мені війна, а що мама рідна
Я у себе, у себе увібрав сповна!
І краю їй немає
Та вона жива є, хто тебе сховає?
Мати Темрява!
Від печалі й болю. Від лихої долі
Від неволі й волі... Мати Темрява

Коли я на краю, краю серце караю
Коли вигорає горем голова
Коли в ребрах яма, я кричу так само
Обійми мене, мамо!
Мати Темрява